

Underbilag 4.**Textilfabrikantforeningen.**

København, den 23. April 1918.

Til Den overordentlige Kommission af 8. August 1914.

I Tilslutning til mundtlig Konference paa Mødet i Lørdags tillader vi os hoslagt i nogle Eksemplarer at fremsende en paa et Møde Dagen forud truffen Vedtagelse imellem de under Tekstilfabrikantforeningen staaende Klæde- og Trikotagefabrikker.

Naar de paagældende Fabrikker nu har ment at burde foreslaa Oprettelsen af et Centralindkøb for Uld og derved har overvundet de Betænkeligheder, man tidligere har haft ved Gennemførelsen af et saadant, skyldes dette hovedsagelig, at man har fundet Overtagelsen og Fordelingen af de betydelige Lagre af islandsk Uld, som henligger her, og som, efter hvad der foreligger, er en nødvendig Betingelse for Genoptagelsen af Importen af oversøisk Uld, uigennemførlig, med mindre der samtidig bliver foretaget en fuldstændig Rationering for den danske Ulds Vedkommende, og en saadan vil kun kunne ske ved Oprettelsen af et Centralindkøb.

Vi tillader os høfligst at anmode om, at den gennem den nævnte Vedtagelse gjorte Indstilling maa blive underkastet en snarlig Behandling indenfor Kommissionen, idet vi dog henstiller, at Udstedelsen af de bebudede Maksimalpriser for Uld ikke udskydes, indtil denne Behandling har fundet Sted, da det er af største Vigtighed, at disse Priser hurtigst bliver offentliggjorte. Vi gør blot opmærksom paa, at det foreslaaede Centralindkøb, der formentlig skulde knyttes til Maksimalprisforordningen som et Supplement, vil medføre, at Bestemmelsen i den sidstnævnte Ordning om Indsendelsen af 14 Dages Rapporter over hvert Uldindkøb og Lager vil bortfalde, for saa vidt Centralindkøbet gennemføres.

Sluttelig skal vi tilføje, at de paa Vedtagelsen underskrevne Fabrikker efter vort Skøn udgør 80—90 pCt. af de Virksomheder her i Landet, der kan forarbejde Raauld. Nogle enkelte mindre jydsk Klædefabrikker, der ikke var repræsenterede paa Mødet, har faaet Vedtagelsen forelagt efter dette og vil uden Tvivl underskrive den. Udenfor vor Forening staar ca. 30 mindre Uldspinderier og Væverier, der kan karte og spinde Uld, og som hovedsagelig driver det saakaldte »Bønderspinderi», men hvis samlede Produktionsevne dog ikke er af betydeligt Omfang. Under de nuværende Forhold, hvor Tilførslen af Uldgarn udefra er fuldstændig stoppet, arbejder de paagældende Spinderier, saa vidt vides, meget stærkt for Trikotagefabrikker, idet den allerstørste Del af de her i Landet værende Trikotagefabrikker ikke selv er i Stand til at spinde deres Garn.